

ಹುಡಿ. ಇದೀ ದಿವ್ಯ ಅದರಾಗ ಕೂಡಬೇಕಾಗ್ರದ. ನನಗ ಆಗೂದುಲ್ಲವಾ. ನೀವ ಮಾಡಿಕೋರಿ ಎಂದಿದ್ದಳು. ಮನೆಯ ಹಿರಿಸುತ್ತಿರುವ ವರ್ತನಾಗಿ ಸರಜಕ್ಕ ಒಮ್ಮವಾಗಿ ನೊಂದಿದ್ದರು. ಇಕ್ಕೆಳಿದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಹಾಗಿತ್ತು ರವಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಕೊನೆಗೆ ತಡೆಯಲಾಗದೇ ನಳಿನಿಯ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಅವಳ ತೌರುಮನೆಯ ಬಳಿ ವಿದ್ಯಾನಗರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಮನೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಮನೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡು ಇರಿಸು ಮುರಿಸಾಗಿ ಹುಡುಗಾಟಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಆಗಾಗ ತಾಯಿಯನು ಸಂತೇ ಸುತ್ತಿದ್ದು. ಡಿಪ್ಪಿ ಮಾ ಮುಗಿಸಿದಾಕ್ಕಣ ಖಾಸಗಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಗವಾ ದೊರೆತಿತ್ತು. ಅದರೆ ರವಿ, ನಳಿನಿಯರ ಪ್ರಕರಣ ಅವನ ಮೇಲೆ ಗಂಭೀರ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದ್ದು ನಿಜ.

ಹಾಗೆಂದು ಪ್ರೇಮ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ... ಕೊಂಚ ಮಾಗಿತ್ತು. ನಾನೂ ಕೊತ್ತಂತ್ರಿ ಸೈನ್ಸ್ ಕಾಲೇಜನಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎ.ಎಸ್.ಗೆ ಸೇರಿದ್ದೆ. ಈಗ ಅವನಿಗೆ ಅಡೆತಡಿಗಳೂ ಕಡಿಮೆ. ಅಷ್ಟ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರದಾಗ ಅವನದೇ ರಾಜ್ಯ. “ನೀ ಈಗ ಧೇರ್ ಶರ್ಮಿಳಾ ಚ್ಯಾಗೇರ್ ಗತೆ ಕಾಣಿಸ್ತಿ ನೋಡು. ಕೂಡಲಾ ಉದ್ದ ಬಿಟ್ಟು ಹೋನಿ ಟೀಲ್ ಕಟ್ಟು” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದು. “ಇಟ್ಟು ಉದ್ದ ಕೂಡಲಾ ಪ್ರೇನಿ ಟೀಲ್ ಕಟ್ಟಿದ್ದರ ನಮ್ಮವ್ವ ನನ್ನ ಹೊರಗ ಹಾಕತಾಳ” ಎಂದಿದ್ದೆ. ನನಗೇನಾದರೂ ದುಃಹಿವಾಗಿದ್ದರೆ, “ಪುಷ್ಟಾ... ಏ ಹೇರ್ ಟಿಯರ್ಸ್” ಎಂದು ರಾಚೆತ ವಿನಾನ ಪ್ರೋಸ್ ಕೊಟ್ಟಿ ಸಂತೇಸಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ವಸುಮತಿಯ ಚೆಕ್ಕ ಮಗಳನ್ನ ಕರೆತಂದು, “ಯಾರು ಹೇಳು... ಪುಷ್ಟಾ ಮಾಪು” ಎಂದು ತೋರಿಸಿದಾಗ ನನ್ನ ಕದವುಗಳು ರಂಗೀರಿ ಮನ ಮಯೂರ ನರ್ತನಗ್ಯಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಆಪ್ತ ಸೈರೀತರು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಮೆತ್ತಗೆ, “ನಮ್ಮ ವ್ಯಾನಿ ಬಂದು” ಎಂದಧೂ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಆಚೆ ಬೆದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಷ್ಟಾ ಎಂಬ ಪುಟ್ಟ ಮಗುವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದು, “ಪುಷ್ಟಾ... ನನಗೊಂದು ಪಟ್ಟಿ ಕೊಡು...” ಎಂದು ನನ್ನ ಮುಂದಯೇ ಕೇಳಿ ಕೊಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಾನು ನಿಂತಲ್ಲೇ ಐರಾಗುತ್ತಿದ್ದು. ಆದರೆ ಬಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅವನೆಂದೂ ನನ್ನನ್ನ ಸ್ವರ್ವಿಶಸಲಿಲ್ಲ. ಸಿನಿಮಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಪ್ರೋಸ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಲ್ಲಿ ಕೈಹಿಡಿದು, “ಇಲವಾ ಯೂ” ಕೂಡ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಕೆತ್ತಿ ವಿನಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನ ಸಂಯಮವೂ ‘ಅತಿ’ ಎನಿಸಿ ನನಗೆ ಕಾಡಿದ್ದಿದೆ.

ಪಲ್ಲಿಟಗಳು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಾ ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದವು. ಗುರಣ್ಣನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೋಡುವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೊದಲಾಗಿ ವಸುಂಧರಾ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಳು. ಮೂರೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬಿಳಗಾಲಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಸರಜಕ್ಕ ಬಂಧಗಳಿಗಿತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತು ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಒಡಾಡಿದ್ದರು. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಗುರುರಾಜ ಮತ್ತು ವಸುಂಧರಾ ಅಭಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಂಸಾರ ಹೊಡಿದ್ದರು. ಅಮ್ಮ ಸಂತೋಷದಿಂದಲೇ ನವದಂಪತಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸಂಸಾರ ಹೋಂಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಿ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಸರಜಕ್ಕ, “ಅಂತೂ ಫೋಲೋ ಸೋಸಿ ಬಂದ್ಲು.

ವರ್ಷ ಉರುಳಿದಂತೆ

ಬಂದು ಬಂದಿದ್ದು. ಮತ್ತೆ

ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು

ಹೊತ್ತು ತಂದಿದ್ದು. ಆಸೆಯು

ಕಂದಿಲು ಉರಿಸಿದ್ದು.

ಆದರೆ ನನಗೆ ಅಪ್ಪ ಹಾಗೂ

ಅಣಿನನ್ನು ಎದುರಿಸುವ

ದ್ವೀರ್ಘವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನದಲ್ಲಿ

ಹೊರಗಿದ್ದೇ ಬಂತು.